

תלתין וחד עלמיין, פקיין שלטין, לאתעינא (ס"א לאכפיא, ואתפסתו) תלתין וחד בהאי סטר, ותלתין וחד בהאי סטר. וכל עלמא ועלמא מגיה, מטאפרש לאף עלמיין דכסייפין לעדונא רבא. וככלא סטים ברישא דידיינא, דכליל פקיין, וכלין בהאי א"ל. עם כל דא, האי א"ל אתכפייה לרבמי, ברחמי דעתיק יומין, (אתפס) ואתכלל ואתפשט ביה.

אמאי עד פומא. משום דכתיב, (דניאל ז) דינא יתיב וספרין וגוי. מאי דינא יתיב. יתיב לאתירה שלא שלטה. חדא הוא דכתיב, (ישעה ט) פלא יועץ אל גבור. אל הדוא גבור, ואתפסם בדיינא (ס"א בידינא) קידישא דעתיק יומין. נרואה דכתיב, מי אל במוך בעתיק יומין אטמר, בתקונא קדמאה דידיינא קידישא עלאה.

עלמא קדמאה, דגפיק מתקונא קדמאה, שליט ונחית. וסליך לאף אלפין ורבוא רבנן מאירי טריסין. ומגיה מתאחדין, בקסטה בעזקא רבא. עלמא תנינא. דגפיק מהאי תקונא. שליט ונפיך, ונחית וסליך, לשבעה וחמשין אלף דראין, מאירי דיבבא. ומטאחדון מגיה, לאכפיא בקודלא בחירא. (ס"א בחירא).

עלמא תלתאה. דגפיק מהאי תקונא שליט ונחית, וסליך לשיטה ותשיעין אלפין מאירי דיללה, ומטאחדון מגיה (בנוסטה לקוסטרא) כבוסינה לקוסרא, ומהאי תקונא, מטאפקין בלהו, ומטאפסמן במרירא דדמעין, דמתבסמן בימה רפא.

מן חמיה תקונא דא, דידיינא קידישא, עלאה, יקירה, שלא אכסייף מגיה. מן חמיה טמירotta (ס"א יקוריות) דקוץין דשערו דתליין מהאי סבא. יתיב בעיטרא דעתרין, עטרין דבל עטרין. עטרין שלא אתכללו בעטרין. עטרין שלא בשאר עטרין. עטרין, דעתרין דלפתא מטאחדון מגהון. ובגין בך, הני תקונין, איןון תקונין דלפתא מגהון מטאחדין.

תקונן דאתתקן, האצטקה לאתברכא, מן דבעי ברכה. הכל תקונין דאתתקן בקבליהון, ברכאן משטבחין (לבליהון) ואתשביד מה דאתשביד. כלא קליל בהני תקונין. כלא זקון לקבילה תקונין דמלכא מקיפה, עתיקה, סתימא דכלא. וכלחו אתפסמן מתקונין אלין. (טלפה עטקה). כאןא. אי עתיק דעתיקין, קידישא דקדישין, לא אתתקן באליין תקונין, לא אשתחוו עלאין ותפאי. וכלא הוילא הוילא. ותניא, עד כמה זהירין אלין (ס"א אתתקן באליין ל") תקונני דידיינא. עד תליסר (לפתא), וכל זמנא (דף קל"ב ע"ב) דתלייסר אלין משטבחין, זהירין אלין דלפתא. וכלא. בחושבנא